

تشخیص زودهنگام سرطان کلیه با یک آزمایش جدید

نتایج یک مطالعه جدید نشان می‌دهد که یک آزمایش "نشانگر زیستی" در تشخیص زودرس سرطان کلیه بسیار دقیق است.

نتایج یک مطالعه جدید نشان می‌دهد که یک آزمایش "نشانگر زیستی" در تشخیص زودرس سرطان کلیه بسیار دقیق است.

به گزارش ایسنا به نقل از نیواطلس، تومورهای اولیه و کوچک کلیه معمولا هیچ علائمی در بدن فرد ایجاد نمی‌کنند و به طور اتفاقی در اسکن شکم که به دلایل دیگر انجام می‌شود، پیدا می‌شوند.

با این وجود، هیچ آزمایش تصویربرداری یا آزمایش غربالگری دیگری وجود ندارد که به دنبال تشخیص اولیه سرطان کلیه باشد.

ممکن است در ابتدا تجزیه و تحلیل های مبتنی بر این روش جدید در افرادی مورد استفاده قرار گیرد که در خانواده خود سابقه ابتلا به سرطان کلیه دارند یا قبلا مبتلا به این سرطان بوده اند.

اکنون دانشمندان دانشگاه "هاروارد" یک روش جدید توسعه داده اند که در آن از بافت برداری مایع استفاده می‌شود که می‌تواند با دقتی بالا وجود سرطان های کلیوی را تشخیص دهد.

این روش می‌تواند حتی تومورهای موضعی کوچک را که اغلب قابل درمان هستند و هیچ روش تشخیص اولیه برای آن‌ها وجود ندارد، تشخیص دهد.

بافت برداری مایع غیرتهاجمی که به جست‌وجوی دی‌ان‌ای‌های مربوط به سرطان می‌گردد، که به واسطه تومورها در خون و سایر مایعات بدن جاری می‌شوند، به سرعت به سمت استفاده بالینی می‌رود تا به عنوان روشی برای تشخیص زودرس برخی از تومورها مورد استفاده قرار گیرد.

"متیو فریدمن" (Matthew Freedman) یک انکولوژیست و محقق ارشد پروژه گفت: سرطان کلیه یکی از سخت‌ترین تومورها برای تشخیص است چرا که به اندازه باقی تومورها، "DNA" زیادی جاری نمی‌سازد.

وی ادامه داد، عملکرد این آزمایش مطلوب است چرا که می‌تواند الگوهای غیرطبیعی را در مقادیر کمی از "DNA" های جاری شده از تومور شناسایی کند و این نکته را اثبات کند که این بیماری در مراحل اولیه قابل تشخیص است.

زمانی که دانشمندان این آزمایش را بر روی نمونه های خون بررسی کردند، دریافتند که این آزمایش تقریباً صد درصد صحیح بود تا افراد مبتلا به سرطان کلیه و افراد سالم را از هم متمایز کند.

این روش در آزمایش نمونه های ادرار دقت کمتری داشت. اما محققان معتقدند که می‌توان عملکرد آن را بهبود بخشید.

اگر این تست در آزمایش های گسترده تر تایید شود و از نظر بالینی به طور گسترده کاربردی شود، نمونه ادرار حتی می‌تواند نسبت به خون، کمتر تهاجمی باشد.